

Beslutningsforslag nr. B 111. Fremsat den 6. april 1999 af Peter Skaarup (DF),
Kristian Thulesen Dahl (DF) og Pia Kjærsgaard (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om at udstyre strafafsonere på udgang eller under prøveløsladelse med en elektronisk mikrochip

Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte nødvendige lovforslag og foretage fornødne ændringer i bekendtgørelser, cirkulærer og øvrige administrative forskrifter, således at der

skabes mulighed for, at strafafsonere på udgang eller under prøveløsladelse kan udstyres med en elektronisk mikrochip, så deres færden kan følges eller efterkontrolleres af myndighederne.

F. t. beslutn. om at udstyre straffasonere med en elektronisk mikrochip

Bemærkninger til forslaget

Forslagsstillerne er af den opfattelse, at mulighederne for udgange og prøveløsladelse for indsatte i fængslerne skal indskrænkes betydeligt i forhold til i dag. Men så længe mulighederne findes, bør der tages en række initiativer for at undgå de mange flugter under udgange og prøveløsladelse. Nærværende forslag er et af disse initiativer.

Forslagsstillerne er af den opfattelse, at indsatte på udgang eller under prøveløsladelse skal kunne mærkes med en elektronisk, bærbar mikrochip, som kan følges eller efterkontrolleres af myndighederne, som dermed kan fastslå den pågældendes færden.

En sådan mikrochip kunne anbringes i en stærk kæde diskret om ankelen, håndledet, halsen eller på anden måde, som ikke umiddelbart afslører, at der er tale om en indsat på udgang eller under prøveløsladelse.

En gennemførelse af forslaget vil indebære flere fordele.

For det første vil en eventuel mistanke mod en straffasoner om fornyet kriminalitet begået under udgang eller prøveløsladelse bedre kunne bevises eller afvises. Myndighederne vil hurtigt kunne se, om en person, der bærer en sporbar mikrochip, har været på et givet gerningssted, og vil dermed kunne fastslå, om den pågældende er en mulig gerningsperson.

Herudover vil påstande om, at hovedparten af f.eks. tyverier begås af afsonere på udgang eller under prøveløsladelse, kunne klarlægges mere præcist. Hvis det viser sig ikke at være tilfældet, er det en urimelig mistanke at hæfte på en gruppe, der er på vej tilbage til en normal tilværelse i samfundet.

Endelig vil en indsat på udgang bedre kunne efterspores, hvis vedkommende ikke dukker op igen. Dermed lettes eftersøgningen af undvegne. Politiet vil kunne målrette sin eftersøgning og køre direkte efter signalet fra den mikrochip, som bæres af den indsatte.

Det må være logisk, at indsatte, der har flere domme bag sig, under udgang eller prøveløsladelse udstyres med en mikrochip. Muligvis kunne det også gøres til en betingelse for, at en tidligere dømt kunne få ud-

gangstilladelse eller blive prøveløsladt, at personen blev udstyret med en mikrochip.

Der foregår i disse år en rivende udvikling inden for elektronikbranchen, og prisen på elektronisk udstyr falder år for år. I dag er der intet til hinder for, at en person kan udstyres med en lille diskret mikrochip, der i den periode, som udgangen eller prøveløsladelsen varer, kan følges af myndighederne. Det er logisk, at også kriminalforsorgen tager den nyeste elektronik i anvendelse.

Det skal understreges, at den dag, udgangen eller prøveløsladelsen er slut og personen dermed enten er tilbage i fængslet eller vedkommendes straf således endeligt er udstået, afmonteres mikrochippet.

Der er en vis risiko for, at personer, der allerede er idømt én frihedsstraf, vender tilbage til en kriminel løbebane. Samfundet har en klar interesse i, at der er snor i de indsatte i udslusningsfasen. Hensynet til samfundet må veje tungere end hensynet til den indsatte, der måske vil opfatte det som en ulempe at blive udstyret med en mikrochip. Hvis samfundet gennem en »elektronisk snor« kan holde et vågent øje med kriminelle på udgang eller under prøveløsladelse eller kan efterspore deres færden, skal en sådan mulighed naturligvis anvendes. Den offentlige sektor bør ikke holde sig tilbage, når det gælder udnyttelsen af nyudviklede elektroniske virkemidler. Et oplagt eksempel herpå er den moderne, lille mikrochip, som kan anvendes med stor fordel.

Da man i sagens natur ikke på forhånd kan vide, hvilke afsonere på udgang eller under prøveløsladelse der muligvis vil begå fornyet kriminalitet eller vil undlade at møde op til fortsat afsoning, må det overvejes, om alle afsonere på udgang eller under prøveløsladelse skal udstyres med en mikrochip, om det blot skal være et vist udsnit, eller om der skal foretages en bedømmelse i hvert enkelt tilfælde.

Det er forslagsstillerens opfattelse, at personer, der er dømt for grov kriminalitet som røveri, vold, voldtægt og tilsvarende, automatisk skal udstyres med en mikrochip under udgang og prøveløsladelse. Indsatte, som man efter en konkret vurdering frygter vil begå

fornyset kriminalitet, må ligeledes skulle udstyres med en mikrochip.

Endvidere må et større, tilfældigt valgt antal indsatte udstyres med en mikrochip for at komme de tilfælde til livs, hvor en indsat blot udebliver, og hvor man ikke umiddelbart på forhånd har kunnet forudse dette. Endelig bør indsatte, der indlægges på hospitaler, klinikker og lignende uden for fængslet, kunne udstyres med en mikrochip for at forebygge flugt under indlæggelsen.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at en gennemførelse af dette beslutningsforslag vil føre til færre tilfælde af fornyet kriminalitet begået af indsatte på udgang og under prøveløsladelse, og at indsatte på flugt hurtigere vil kunne spores og pågribes.

Den foreslåede ordning må herudover antages at få betydelige præventive virkninger og stimulere påvarende til indsatte på udgang og under prøveløsladelse til at hjælpe de pågældende til ikke at begå ny kriminalitet, da risikoen for opdagelse, pågribelse og en ny dom er for stor.

Skriftlig fremsættelse

Peter Skaarup (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om at udstyre straffasonere på udgang eller under prøveløsladelse med en elektronisk mikrochip.

(Beslutningsforslag nr. B 111).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.